

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Soranerbladet

NR. 9 NOVEMBER 1974 59. ÅRGANG

Som Ingemann så det - -

foto. Paul Rantzau
(R 1937)

M A N E D S S K R I F T F O R S O R A N S K S A M F U N D

gælder det SPHAGNUM så tal med

PINDSTRUP MOSEBRUG A/S

PINDSTRUP
8580 RYOMGÅRD
Telefon: (06) 39 61 00

Soranske sammenkomster
fotograferes af:

FOTOGRAF D.F.F.

**Jytte Hergård
Sorø**

tlf. (03) 63 14 39

SORANER!

hvornår gik du sidst tur i Filosofgangen
med din kone?

Ring og hør prisen på vort
weekend-arrangement!

Hotel POSTGÅRDEN (03) 63 22 22

**Mere øl.
Mere smag.
Mere stemning.**

C.W. Tom-Petersen
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

SORØNER-BLADET

NOVEMBER 1974

59. ÅRGANG

NUMMER 9

Festtale ved årsfesten den 12. oktober 1974

Af Niels Hermansen (S 1942)

Hr. rektor - kære soranere - mine damer og herrer!

Mange gamle soranere ynder drømmen om Sorø Akademi - dets skole, bygninger, kirke, have og vidtstrakte skove og godser - som noget traditionsrigt og uforanderligt. Alene tanken om - for slet ikke at tale om en kendsgerning - at der her kan ske forandringer, er uforenelig med drømmen om Sorø - Moder Sor, som man bør sige i de bedste festtaler.

Ideen om, at alt bør forblive som det var, passer imidlertid ikke sammen med Sorø Akademi's historie. For næppe nogen institution har været præget af så mange omskiftelser som dette Akademi i århundredernes løb.

Da Akademiet fik en ny fundats i 1747, blev det samtidig benådet med et segl, som i midten prydes af Fugl Fønix. - Sagnet fortæller som bekendt, at denne store fugl med 500 års mellemrum kom til Ægyptens land, hvor den byggede sig en rede og straks derpå brændte til aske. Men snart efter - i den opgående sols lys - opstod der af asken en ny Fugl Fønix.

Tænker man i lange stræk på den soranske institutions forudgående historie fra Absalon til Frederik II - og fra Fr. II til Holberg - hvis store donation spillede en væsentlig rolle for fundatsens restau-

rering i 1747 - er der måske et vist underlag for at forestille sig besøg af Fønix-fuglen med århundreders mellemrum. Men selv indtil da havde der i virkeligheden været utallige større og mindre kriser, der havde truet institutionens eksistens.

Og hvis fundatsens og seglets fædre i 1747 tænkte sig, at der ikke ville blive brug for Fønix igen før der var gået 500 år, forregnede de sig ihvertfald. For Sorø Akademi har stedse været præget af op- og nedgange, og det har altid stået under stærk indflydelse fra de forandringer, der skete i samfundet - i økonomiske, kulturelle, sociale og mange andre henseender. - Som en institution, der altid har befundet sig på grænsen mellem et selvstændigt og statsligt anliggende, har Akademiets historie afspejlet alle omvæltninger, alle op- og nedgange i det danske samfund.

Tag f.eks. de sociale lag, hvorfra institutionen har rekrutteret sine disciple gennem tiderne. - I klosterekolens dage har man formentlig hentet de mest opvakte blandt omegnens afkom ind til undervisning med henblik på en fremtidig gerning som munk eller præst. - Med Fr. II.s fundats 1586 oprettedes imidlertid en skole med et bredere sigte, end det klerikale - og allerede dengang har man fra højeste sted haft øje for det uretfærdige i, hvad man idag kalder den sociale skæv-

hed ved adgangen til videregående uddannelser. For i fundatsen bestemmes, at halvdelen af eleverne skal være børn af adelen, og halvdelen skal være af ikke-adelig herkomst. - Selv om den sidstnævnte halvdel jo nok - efter tidens sprogbrug - har været "smukke" folks børn, lå der alligevel en ikke ringe social tankegang bag denne bestemmelse - når man tager tidens samfundsmønster i betragtning.

I fundatsen nedkalder kongen "Guds evige hævn og vrede" over den, der fremtidigt gør nogensomhelst forandring i denne og andre bestemmelser. - Og denne trussel om himmelske sanktioner har i tidernes løb voldt adskilligt besvær og hovedbrud.

Først efterhånden som respekten for de himmelske magter blev reduceret, følte man sig friere i spillet. Først var det enevoldskongerne, der jo følte sig kaldede til det høje embede af Gud selv, der vovede at pille ved forholdstallene - således at Akademiet ved Fr. V.s fundats af 1747 blev et rent adeligt Akademi - og det har nok bragt en del splid i sindet hos Holberg, der jo på en gang satiriserede over menneskelige dårskaber, og samtidig selv ikke var upåvirket af udsigterne til at blive adlet som baron - som tak for den testamentariske gave til det adelige Akademi.

Men alt får en ende - og det gjorde Akademiets adelstid også. Rekrutteringen demokratiseredes igen - og efterhånden gik det endog så vidt, at adgangsbilletten kom til at lyde på noget med evner og trang. - I 1958 blev Sorø Akademis Skole - iøvrigt af andre grunde - en ganske almindelig statsskole med kostafdeling - og optagelserne her er formentlig hverken mer eller mindre skæve i social henseende end ved ethvert andet gymnasium i riget - og det er jo ved indgangen til gymnasiet, skævheden opstår - ikke ved indgangen til de studier, der følger efter.

Skolens status som undervisningsanstalt har også været kendetegnet af op- og nedgangstider. Fra den ydmyge begyndelse som klosterekole med oplæring af munke og præster udviklede den sig til et ridderligt Akademi med ride- og fægtemestre - og senere endog til en højere læreanstalt, hvis lærere var professorer, der havde samme rang som universitetets - og som iøvrigt i mange tilfælde kom til at øve en betydelig indflydelse i dansk kulturliv - indenfor digtning, litteratur, historie, matematik osv. - Denne indsats fra Akademiets lærerstab har iøvrigt rakt udover den tid, hvor professortitlerne forsvandt fra de ærværdige omgivelser. -

Sorø Akademi har efter min bedømmelse - og så langt frem i tiden, jeg kan bedømme det - været begavet med et lærerkorps, hvoraf mange også i faglig henseende har hævdet sig indenfor den akademiske verden på en måde, der er mere end sædvanlig for den danske gymnasieskole.

Denne bedømmelse er som sagt personlig - dvs. præget af min egen vurdering af de tre gymnasieår, jeg tilbragte her. Må jeg straks sige, at jeg ikke mindes disse tre år med nogensomhelst form for sentimentalitet. Som naturligt er, omfatter mine erindringer både gode og bitre minder. - Men frem for alt vurderer jeg Sorø-årene som en tid, hvor jeg blev godt forberedt og vel udrustet til mit senere liv og arbejde - om jeg så må sige i indtil flere stateres og myndigheders tjeneste.

Med tiden er det iøvrigt gået mere og mere op for mig, hvor meget gymnasie-årene her i Sorø har betydning i så henseende. Det har selvfølgelig sin baggrund både i kammeratskabet, miljøet - og sikkert også i tiden, der dengang var præget af de stærke følelser, som landets besættelse under krigen vakte. - Men fremfor alt har det været afgørende, at jeg i vore lærere kom i berøring med personligheder - i dette ords både menneskelige og faglige betydning. Deres påvirkning - gennem undervisning og samvær - satte et afgørende præg på mit senere liv.

Hvis der forøvrigt er nogle af mine lærere fra dengang til stede i aften, vil jeg straks sikre mig, at de ikke bliver stortagte. Jeg kan nemlig berette, at jeg for et par måneder siden traf en soraner, som ganske vist er godt 10 år yngre end jeg, men som i alle fald så sin Sorø-tid i et helt andet lys. Han havde i virkeligheden ikke ret meget godt at sige om den tid - endsige om den ånd han fandt, den var præget af. - Han havde dog det gode tilbage - forøvrigt i modsætning til mig - at han stadig plejede omgang med de fleste af sine kammerater fra Sorø - de holdt stadig sammen, men jeg fik fornemmelsen af, at de nærmest samledes i enigheden om en negativ vurdering af Sorø-tiden.

Så også dette fænomen - holdningen til og bedømmelsen af tiden i Sorø - har været og er skiftende, og det vil den blive ved med at være. - Lige siden Fr. V.s dage er der talrige beretninger om både berømmelser og fordømmelser af Sorø - Akademi, opdragelsesanstalt eller skole. Der er talrige beretninger om insubordination og elevoprør, der absolut ikke i styrke, udtryk eller udbrud står tilbage for det, vi har oplevet i studenterverdenen i vore dage. - Så også på dette område

afspejler livet på Sorø Akademis Skole de strømninger og bevægelser, der gør sig gældende uden for klostermurerne.

Dette skulle være en festtale, så det er måske lidt malplacé, når jeg tilføjer et par ord om et andet højst omskifteligt felt: Akademiets - eller stiftelsens - økonomi. For i et godt selskab er penge jo ikke noget man taler om - det er noget man har.

Men lad det alligevel være sagt i denne festens stund: at også på dette område er det gået op og ned - i de sidste mange år mest ned. Til sidst måtte stiftelsen - med alle dens ejendomme, skove, gårde og værdipapirer i 1958 opgive at være den velgører, der financierede skolen og dens kostafdeling. - Og selv befriet for denne forpligtelse fortsatte tilbagegangen - indtil gunstigere priser bl.a. i skovbruget i det nys forløbne år bidrog til at vende et ideelle underskud til et - omend særdeles beskedent - overskud.

Omtrent samtidig med denne lykkelige vending, ændredes ved en fundatstilføjelse organisationen af stiftelsens administration. Der blev nedsat en direktion til bestyrelse af stiftelsen - og det ville jo så være ret festligt, hvis jeg sluttede med at udbringe et leve for direktionen - men det kan jeg ikke foreslå allerede af den grund at jeg selv er medlem af direktionen.

Men netop med udgangspunkt i dette medlemskab kan jeg sige, at det nok har været til en del besvær, men dog i endnu højere grad til glæde på denne måde at forny kontakten med Akademiet og miljøet, der omgiver det.

I en lang årrække har jeg fulgt begivenhederne i Sorø mest på afstand, og jeg har været et meget passivt medlem af Soransk Samfund. - Men tilknytningen til direktionen har ført mig tilbage - og her kan jeg trods alt ikke frikende mig selv for lidt sentimentalitet, når jeg under mine korte ophold nu og da i direktionsens hus i Søgade ofte er kommet til at tænke på Ingemanns digt:

Havde Kongen til Digtning stille Ro
I det stille Sorø vilde han bo ...

Jeg er ganske vist hverken konge eller digter, men et almindeligt fortravlet mapedyr inde fra hovedstaden - men hvorom alting er: i Sorø fornemmer jeg en særlig form for fred i sindet - ikke en stillestående eller uvirksom fred, men en fred, der dels har noget at gøre med bevidstheden om dybe rødder i ens eget liv og i historien langt tilbage, og som har sine

lighedspunkter med den forventningens glæde, man undertiden kan overvældes af om efteråret, når bladene begynder at falde og det sætter ind med ruskvejr - forventningen om glæden ved boglige, skriftlige og andre indendørs sysler.

Den lange tid uden nær kontakt med Sorø - og tilbagekomsten som den måske endnu ikke helt fortabte søn fik mig til at tænke - endnu engang - på det evigt aktuelle emne: forholdet mellem generationerne. Jeg er blevet bestyrket i opfattelsen af, at den, der blot sætter sig til hvile på den forrige generations knæ, aldrig kommer til at bidrage til forandringer og fremskridt i sin tid. - Men også, at den generation, der afviser arven fra den foregående generation og ikke vil vedkende sig, at den står på dens skuldre, er dømt til at bidrage til sociale og kulturelle nedgangstider.

Men bortset fra al filosofien har det været opløftende - til trods for alt det, man kalder Sorø Skoles Jammersminde - at ane konturerne af et mål for stiftelsens opretholdelse og virke. - På helt kort sigt må det være målet at få stiftelsen på fode i økonomisk henseende, så den kan hævde sin selvstændighed. For det er min ærlige overbevisning, at den selvstændige og selvejende stiftelse bedre end en upersonlig statsmyndighed vil kunne opfylde målet af højere orden: nemlig at bevare det særprægede kulturelle, historiske, naturskønne og naturhistoriske miljø, der kendetegner Akademiet, haven, kirken, skovene og alt hvad der ellers hører stiftelsen til. - Allerede det særprægede ejendomsforhold yder på en u håndgribelig måde garanti for at disse reelle værdier bliver bevaret.

Og som et mål på måske meget lang sigt kan man da gå og drømme om, at stiftelsen atter engang kan indtræde med forskellige former for direkte støtte for den skole, den er knyttet til - så at skolen med dens kostafdeling finder - ikke en (med Fr. II.s ord) "besynderlig og bedre" - men en naturlig plads i vort og det kommende samfund.

Eller for at bruge slutningsordene i Vilh. Andersens efterskrift til Soransk Samfunds store Sorøbog fra 1931:

"Vort mærke er Fuglen Phønix ... Den har ikke blot Gang paa Gang sat Livet til for at udlægge en Unge, men den har hver Gang udlagt en Unge, avlet af nye Tidens Krav - som udtrykt i Mottoet: Redivivus luce nova".

Tale ved årsfesten den 12. oktober 1974

Af Poul Lorenzen (S 1905)

Kære allesammen! Min Sædvane tro bruger jeg 2 Minutter til en Blanding af Skæmt og Alvor, idet jeg tilføjer med Søren Kierkegaard, at i Danmark kan mangt et Alvorsord siges under enskæmtefuld Form, men det er intet mod alle de Dumheder, der bliver sagt i fuld Alvor. Skulde jeg komme for Skade at sige Dumheder, saa bær over med mig - jeg kommer lige fra Molboland.

Professor Hermansen har holdt en god Tale. Det glæder mig. Jeg har i sin Tid ansat ham som Forstassistent og for den Sags Skyld ogsaa de 2 andre Skovbrugsprofessorer Moltesen og Henriksen, ja saagar Skovdirektør Frølund. Jeg har fulgt mine gamle Forstassistents Virke og glædet mig over deres Indsats.

Naar jeg ved Hove mødte Kammerherre, Hofjægermester, kongelig Jægermester Tonboe i fuld Krigsmaling, sagde jeg: "Goddag Forstassistent Tonboe!" Det morede os begge og blev forstaaet som det, det var - et Venskabsstegn, en Erindring om svundne Ungdomsaar, Alvor under en skæmtefuld Form.

Om Forstassistenter gennem Tiderne - nu hedder de Forstfuldmægtige, hvad de ogsaa er - kunde fortælles mangt og meget. En af de gamle Skovridere, Brül i Nødebo, anmodede Ministeriet om Bevilling til en Ridehest. Den gang var der ingen Aldersgrænse ved de 70 Aar, og der var jo nok af dem, der blev siddende for længe. Han fik ingen Ridehest, men Ministeriet sendte ham en Forstassistent, hvortil han svarede: "Jeg bad om en Ridehest! Jeg kan ikke ride paa Forstassistenten, han er oven i Købet en lille Mand!"

En anden gammel Skovrider sendte man uden videre en Forstassistent, som han trængte til. Ogsaa han blev rasende og svarede: "Jeg skal ingen Forstassistent have! Jeg kender dem de Ka'le! - Jeg har selv været Forstassistent!" -

De unge Forstmænd er meget lærdere end vi var i min Tid. Jeg følger efter Evne med i den forstlige Litteratur, men løber ikke sjældent Panden imod den megen Lærdom.

Vi kender alle et 8-Tal, men naar det ligger ned, er det noget fornemt i den højere Matematik og betyder "uendeligt". Naar jeg møder liggende 8-Taller, holder jeg op.

Jubilarene! Paa det Omraade skal der meget til at imponere mig, 50 Aars Jubilarer betragter jeg nærmest som en Art Konfirmander, og selv Jubeloldingen, 70

Aars Jubilaren Carl Lorenzen, der sidderovre i Jylland, er bare min Lillebror og et helt Aar yngre end jeg.

Og saa vil jeg bruge det sidste Minut til at hylde de unge "gamle Soranere", de alleryngste, Studenterne og Realisterne fra 1974, og føje mit Velkommen i vor soranske Clan til de andre. I er Hædersgæsterne i Aften, I er Fremtiden!

Det er overflødigt at ønske I maa klare Eder i Livet - det gør Soranere altid, ikke mindst Realisterne; men jeg vil ønske for Eder, at nogle af Drengaaernes Drømme maa gaa i Opfyldelse, og at I maa høre til dem, i hvis Fodspor det grønnes og blomstrer - og at I aldrig maa blive mere Slaver af Arbejdet, end at I engang imellem sætter Eder paa en Grøftekant og bare lader Solen skinne paa Eder!

Maatte alle gode Magter fri Eder for Smitte af den giftiggule Misundelse, der aabenbart trives godt i den saakaldte Velfærdsstat, og maatte I gaa fri af Flokmentaliteten, der ogsaa trives!

Jeg kender en engelsk Købmand, hvis Motto er: "Verden er fremdeles fuld af interessante og nyttige Ting, der venter paa at blive gjort". - "The world is still full of interesting and useful things waiting to be done". -

Det er jer de venter paa! - Lykke til!

Guld-Armlænke

TABT OG FUNDET

Er der ingen der savner en guldarm-lænke? Armlænken (21 cm) er tabt under årsfesten, i festsalen under udøvelsen af lancier'ens mølletur, der som bekendt - og navnlig i sin soranske version - stiller store krav til mennesker og materiel! - Lænken befinder sig hos Soranerbladets redaktør.

Paul Rantzau
Tyrsbakke 9, Søllerød
2840 Holte. Telefon (01) 80 00 55

Fra årsfesten 1974

foto. Sven Gerner Andersen (R 1945)

Årsfesten den 12. oktober 1974

To hundrede festklædte damer og herrer satte hinanden stævne i vor prægtige gamle klosterkirke lørdag den 12. oktober klokken 18 - hvilken introduktion til Soransk Samfunds traditionsrige årsfest, der nødtigt lader sig tænkes fejret andre steder end netop i Absalons kirke og i Mallings Academia Sorana - ét er ihvertfald givet: kun her - på selve "stedet" føler vi gamle soranere os rigtig hjemme! Knud Vad (S 1955) - manden der har gjort lillebyen Sorø til et vidtberømt musikcentrum, et orgelkunstens Mekka - indledte med Johann Sebastian Bach's Fuga i g-mol, der efterfulgtes af Bach/Vivaldis dejlige Concerto i a-mol - alt spillet i krystalklar gennemsigtighed på det herlige store orgel; til sidst hørte vi vor elskede konfirmationskantate - men, det kan ikke nægtes: drengestemmerne mangler, ja, hele konfirmationsstemningen, den må man fantasere sig til.

Efter koncerten begav vi os til solenitetssalen, hvor formanden for Soransk Samfund, Robert Riis (S 1941) bød velkommen; en særlig velkomst rettede Riis til årets dimittender - som han håbede at

se til Samfundets torsdagsfrokoster, "et arnested for det soranske sammenhold" - og til de fremmødte 50- og 60-års jubilarerer, og æresmedlemmer. Riis takkede alle soranernes ægtefæller, som måtte tolerere den specielle soranske "kærlighed udenfor ægteskabet", og introducerede aftenens festtaler, professor i skovbrug og medlem af stiftelsen Sorø Akademis direktion Niels Hermansen (S 1942), der talte om sin egen tid som elev på skolen, som gammel soraner og om Sorø Akademi (se side 105).

Efter festtalen var der souper med vin i spisesalen. Rektor Arne Østergaard (S 1929), aftenens toastmaster, rettede indledningsvis en tak til Svend Clausen (S 1925), tidligere årsfesters traditionelle toastmaster, der nu havde ønsket at opleve årsfester lidt mere afslappet - en tung arv at løfte, sagde rektor, der imidlertid klarede den krævende opgave både vittigt og elegant. Rektor tilbageviste onde rygter om at den prægtige - uændrede - menu var nedfrosset fra forrige år (!), nævnede de fremmødte 50- og 60-års jubilarerer ved navn og benyttede anledningen til at hylde en "skæv jubilær" - Viggo

Revolutionen brudt ud? Nej! Les lanciers!

fol. Sven Gerner Andersen (R 1945)

Thorlacius-Ussing (S 1909), "en af de soranere der har gjort mest for kulturen i Sorø, kunstmuseets skaber" - og gav derefter ordet til Thomas Jersild Rasmussen (S 1974), der holdt en tale som taler bør være: kort og klar:

"Vi er kommet her i aften med en viss forventning. Vi har hørt at den skulle være meget stemningsfuld. Vi takker Soransk Samfund for invitationen - det leve!"

Rektor takkede og fremhævede talens forbilledlige spartanske kortfattedhed, og gav ordet til Soransk Samfunds tidligere formand, forhenværende skovdirektør Poul Lorenzen (S 1905), der hyldede de "unge gamle" soranere i en lynende vittig tale (se side 109), som rektor C. C. Andersen (S 1914) kommenterede: "Ingen forstår uendeligheden - lad det liggende 8-tal ligge!" C. C. indrømmede at han som adjunkt på skolen havde set umådeligt op til sin begavede elev Arne Østergaard og formede sin tale som en improviseret hyldest - isprængt kostelige historier fra tidligere undervisningsminister Nina Bangs besøg i Sorø - til Sorø Akademi og dets motto som han havde gjort til sit: "Hører du noget godt om os, så sig det til andre. Hører du noget dårligt, så sig det til os selv!"

Einar Wentzel-Froberg (S 1924)

mindedes med bevingede citater ruggildet for 50 år siden og udbragte en skål for det soranske sammenhold og for dets værner Soransk Samfund. Erik Sanders (S 1941), der netop skulle til England en tur, ventilerede muligheden: en lokalafdeling af Soransk Samfund i London (stort bifald fra salen) og hanciterede sønnen Martin Sanders' svar på forespørgslen, hvordan det følte at være nybakt soraner anno 1974: "Det er simpelt - lykken!"

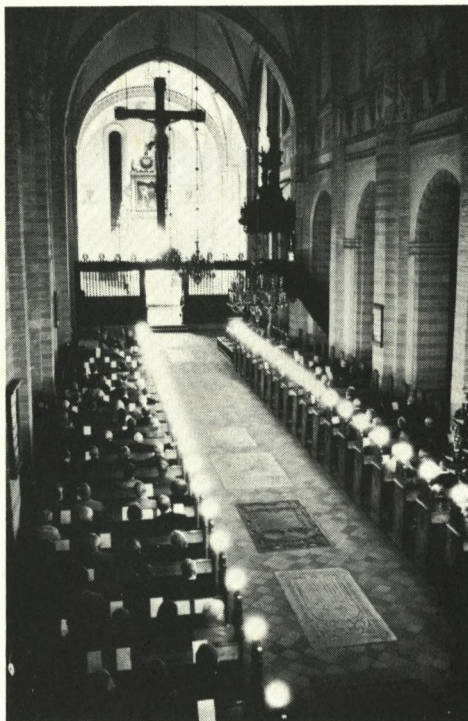
Efter den fortræffelige menu gik de glade gæster til kaffen i de smukke lokaler på den "academiske" etage, musikken spillede op (fortræffeligt ensemble!) og dansen begyndte. En overgang praktiseredes les lanciers så energisk at mølleturen kostede en kvindelig aktivist et brækket ben (!), det må da være første gang i årsfesternes historie! En ældre ihærdig udøver af Terpsichores kunst var så uheldig at falde på det glatte gulv men kom heldigvis ikke noget til - sig så ikke at det er ufarligt at danse, i hvert fald ikke den soranske afart af lancier'ens mølletur! - Klokken blev over ét for freden begyndte at sænke sig over Hovedbygningen - - en prægtig årsfest var til ende.

Rantzau

Usædvanlig kirkeaften

Sorø kirke var torsdag den 31. oktober rammen om en usædvanlig aften-gudstjeneste. Professor dr. theol. K. E. Skydsgaard prædikede med udgangspunktet i det mærkelige sted hos Lukas (12 kapitel, 49-50), hvor Jesus siger: "Ild er jeg kommen at kaste paa Jorden, og hvor vilde jeg, at den var optændt allerede! Men en Daab har jeg at døbes med, og hvor ængstes jeg, indtil den er fuldbyrdet!" - Ilden, sagde professor Skydsgaard, er i Det gamle Testamente almagtens alt fortærende ild. Modsætningen hertil finder vi i Det nye Testamente, hvor vi møder alkærlighedens varmende rensende ild, som Jesus, i sin grænseløse solidaritet med det faldne menneske, selv gik ind i: i lidelsen, i renselsen. -

En halv snes sangere fra Chorus Soranus - der sang under ledelse af Knud Vad (S 1955) ved kororgelet - tog nu plads i højkoret og fremførte eksempler på gregoriansk sang: den liturgiske enstemmige vekselsang uden musikledsagelse, som har lydt fra den tidlige middelalder og som stadig lyder ved den romersk-katolske kirkes messer og bedetimer. Denne cantus choralis blev opkaldt efter Pave Gregorius I, den Store (d. 604), som i følge traditionen har fastlagt Romerkirkens liturgi i de endnu i alt væsentligt gyldige former. Det var denne ædle sang, med dybe rødder i den nære orient og i den jødiske synagoge, der lød i Absalons klosterkirke i 400 år, den forstummede ved reformationen i 1536 og fik først mæle igen denne ene aften. En betagende

Aftengudstjeneste
fot. Sven Gerner Andersen (R 1945)

oplevelse, der ikke bør stå alene! Måtte vi høre mere af kirkens gamle levende sang - både fra den romersk-katolske og fra den græsk katolske kirke!

Rantzau

Frokosten torsdag den 3. oktober 1974

Det blev i sin start en underligt forvirret affære, for det udmærkede etablissement "Allégade 10" har ikke rigtig kunnet klare sig i det barske restaurationslivs konkurrence. Der hersker i skrivende stund nogen usikkerhed om de tidligere ("vore") værter magter at føre det videre, eller om det skal overtages af andre, eller om dette mere end 200 år gamle beværtersted skal gå ind. Men i hvert fald hin torsdag var huset lukket, men behjertede mennesker havde sat telefonvagt på, der fortalte at man skulle gå over gaden og opsøge rokokko-salen hos Lorry, så ville man kunne finde mad og husly der. Vor reaktionære redaktør (han vil føle sig smigret ved dette adjektiv!) havde nemlig fået et generøst forhånds-tilbud fra Lorry,

om at kunne vi ikke være i Allégade 10, så var vi da selvfølgelig velkomne ovre i de ulige numre.

Vi blev af sælsomme veje og venlige og effektive tjenere gelejdet ind til denne rokokko-sal, der viste sig at være et i sig selv vidunderligt pastiche-interiør, hvor Oehlenschläger og Grundtvig hang på væggen i forgyldte rammer (hvad de så har at gøre med begrebet rokokko? -!) og overvågede 13 gamle soranere: Formanden Robert Riis (S 1941), æresmedlemmerne H. Krog-Meyer (R 1909), Ellen Vibeke Jensen (S 1913), Kann Rasmussen (S 1922) og Clausen (S 1925), samt Suhr (S 1914), Rantzau (R 1937), Saxtorph (S 1940), Mitens (S 1941), Kaj Hørby (S 1954), Peer

Wollenberg (S 1960), Ertmann (R 1964) og Salling (S 1973).

Riis bød selvfølgelig velkommen, om-talte årsfesten og vort udmærkede sam-vær til frokoster hvor "talens frihed er os alle kjær" - og dette kunne da være lige så god en anledning til at råbe "Sko-len leve", som så mangen anden. Vi fik en fortrinlig platte til en såre rimelig penge, og da den værste sult var stillet og vi havde præsenteret os med navn og årgang, tog Kann Rasmussen ordet for at fremføre noget han har haft i tankerne længe (sagde Clausen). Soransk Samfund har jo flere gange gjort noget for ud-smykning af skolen og haven (mindste-nen, Hauch-mindemærket og Holberg med de to koner), men der mangler faktisk en buste eller noget der til svarende for Akademiets stifter Frederik II. Det ville være en opgave at tage op for Samfundet til 400-års-jubilæet i 1986, og Kann Ras-mussen udkastede allerede nu et forslag til placering, nemlig på skråningen foran rektorgården. Riis var ganske enig i at 12 år ikke var for mange til at tilrette-lægge og udføre et sådant projekt. Der kom flere forslag om hvorledes en sådan sag skulle gribes an, men det blev også stærkt understreget, at det var en opgave

som burde løses af Soransk Samfund og i mindre grad af Sorø by, eller Vestsjæl-lands amt eller hvilke offentlige begreber der kunne tænke sig at fejre 400 år.

Clausen bragte en hilsen fra Bjarne Bangsgaard Laursen (S 1965), der nu slår sine folder i Fredericia. Saxtorp havde korresponderet med Ebert (S 1935) an-gående soranske tryk, og lader hermed et nødråb gå videre: Der findes på arkiver i København diverse protokoller, kontrak-ter osv, som Ebert meget gerne skulle have læst og afskrevet, men dels har han ikke rigtig tid, dels er han ikke stiv i at læse gotisk skrift. Er der nogen der kan hjælpe ham? (Kong Valdemarsvej 24, Ros-kilde). Krog-Meyer kunne med stolthed meddele at han så sandelig havde lært at læse gotisk, han havde vel også tid nok, men - - det var 65 år siden, så han havde glemt det. Dette fik flere til at kaste sig ud i diskussion om "krøllede bogstaver" og andre sære alfabeter man en gang var blevet belemret med. De officielle taler og seriøse indlæg var slut, og alle hengav sig til den megen tale som er os så kjær.

Det varede til kl. ca. 1400, og vi var selvfølgelig nogle stykker som nachspiel'-ede ind ad Gl. Kongevej.

N.Sx.

Soranersammenkomst i London

Ved årsfesten i Sorø lovede jeg, at jeg i løbet af kort tid ville søge at samle de i London boende Soranere til en sammen-komst og jeg må skynde mig at tilstå, at resultaterne af mine anstrengelser blev helt anderledes end jeg havde forestillet mig. Allehånde vanskeligheder tårnede sig op og det endte med at jeg fik den lyse ide at telefonere til Henry Krog-Meyer (S 1911) som på trods af sine 82 år stadig passer sit job hos Ove Arup (S 1913). Det var min agt blot at aflægge en visit i hans hjem, men til min store overraskelse inviterede han mig og min kone til middag i Post Office Tower i London d. 26. oktober.

Vi fandt let hinanden (alle Krog-Meyer-ere har visse fælles træk) og vi fik alle tiders hyggeligste soraneraften sam-men. Vi talte om fælles bekendte fra år-gang 1911, blandt andet Wagn Loehr som i 1934 skubbede stærkt på for at skaffe mig ind på Sorø Akademi, og vi talte om Aage Dahl, som jeg i krigens tid mødte i tysk fangenskab. Trods 30 års forskel i afgangsåret havde vi i sandhed meget tilfælles.

Efter middagen viste Krog-Meyer os en del af de bygninger som omfatter det

kæmpestore firma som i dag kendes som Ove Arup & Partners. Det var helt over-vældende og hvis jeg skal beskrive stør-relsen, gør jeg det nemmest ved at for-tælle, at selskabet har sit eget biblio-tek med tusindvis af tekniske bøger og tidsskrifter.

Den "store" soranske aften i London må vente til næste gang jeg kommer, men min hyldest og tak går til en voksensora-ner fra årgang 1911.

Erik Sanders (S 1941)

Nikkor 24 mm

Forarbejdet til en ny SORØ BILLED-BOG er nu påbegyndt. Til vidvinkel-optagelser søges et 24 mm Nikkor-objektiv.

Sven Gerner Andersen

Banevej 16

4180 Sorø.

Telefon: (03) 63 1526

Ingemanns krus

B. S. Ingemanns krus, som den 14. juni 1970 blev stjålet fra Frederiksborgmuseet, er desværre stadig forsvundet. Den formodede gerningsmand, en 35-årig tysk elektroingeniør, Peter Wiplinger, fik d. 14. oktober 1974 ved retten i Frankfurt en betinget dom på 18 måneder for tyveriet. Dommen var baseret på indicier (bl.a. fingeraftryk) men ingeniøren nægter stadig at være gerningsmanden.

Wiplinger blev d. 7. juni 1970 udvist fra Sverige som uønsket efter at have afsonet en dom på 1 års fængsel; han blev sat på færgen i Helsingborg og kun 7 dage efter at han landede i Helsingør, blev tyveriet begået på Frederiksborg Slot.

Wiplinger stjal kruset i museets besøgstid mellem kl. 10 og 13. Han bar en hel glasmontre ud på en mørk trappe, hvor han knuste montren og fjernede kruset. Samtidig stjal han to sovseskåle og et sølvfad.

B. S. Ingemann fik kruset på sin 70 års fødselsdag i 1859. Det var af rent guld og blev skænket Ingemann af "Danske Kvinder". I retten i Vesttyskland blev krusets værdi opgivet til mindst 70.000 danske kroner - idet det dog også blev betegnet som uerstatteligt for Frederiksborgmuseet, hvor man anser mulighederne for at genfinde hornet som minimale, man regner med, at det for længst er forsvundet i en samlers kollektion.

Erik Sanders

Gamle soranere

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har rund fødselsdag i december 1974:

4. Direktør Ulrik Scheel (f. 1904), Gudrunsvvej 10, 2920 Charlottenlund.
8. Universitetslektor Aage Krage-lund (f. 1894), Odensegade 30, 2100 Kbh. Ø.
10. Landsretssagf. Johan Wilhjelm (f. 1914), Byskellet 4, 2960 Rungsted Kyst.
12. Læge John Poort (f. 1914), 687 Montecito Boulevard, Napa, California 94558, USA.
15. Direktør Mikael Jul Larsen (f. 1914), Høsterkøbvej 8, 3460 Birkerød.

17. Direktør Henning Grausen (f. 1924), Cacella Postale 158, 54033-Carrara, Italien.
17. Kommunelærer Kristian Johansen (f. 1924), Bakkevej 37 B, 2830 Virum.
19. Bankfuldmægtig Knud W. Jølver (f. 1884), Grønningen 3, 1270 Kbh. K.
19. Afdelingsingeniør N. E. Simonsen (f. 1914), Tværvej 79, 2830 Virum.
22. Vicekontorchef, cand. jur. Otto Mackeprang (f. 1894), Egehøjvej 16, 2920 Charlottenlund.
23. Værkmester Søren Andersen (f. 1904), Godthaabsvej 42, 2000 Kbh. F.
29. Civilingeniør Olaf Petersen (f. 1904), hvem kan oplyse noget om ham?
30. Civilingeniør Hans Peter Madvig (f. 1914), "Lunet", Sdr. Skovvej, 9000 Aalborg.
31. Brygmester Kurt von Sperling (f. 1904), Nordborggade 15, 8000 Aarhus C.
31. Speciallæge Paul Petersen (f. 1904), Østergade 30, 8000 Aarhus C.
A.K.R.

John Lütchen-Lehn (S 1916) fortæller træk af sit eventyrlige liv til Holbæk Amts Venstreblad, der den 13. september bringer nogle af "Uncle John's" berømteste historier ledsaget af et smukt portræt af vor vidtberømte og trofaste soranerkammerat.

Børge Bjødstrup Andreassen (R 1929), direktør på Sorø Karosserifabrik og Automobilforretning, fejrede den 11. oktober 40 års jubilæum, der faldt sammen med en stor indvielsesreception på firmaets nye store VW-værksted på Industrivej i Sorø. Børge Andreassen udtaler til Sjællands Tidende den 10. oktober, at virksomheden, da den startede i 1918 ved faderen Aksel Andreassen, straks byggede rutebiler, et område man senere har specialiseret sig i. Den ældste af firmaets busser, der endnu kører, er fra 1938(!), den er i fin stand og kører dagligt mellem København og Gilleleje.

Produktionen ligger på cirka 10 busser om året og beslaglægger halvdelen af fir-

maets ansatte. Fra 1919 fik firmaet forretningsforbindelse med Skandinavisk Motorcompagni, så det var næsten en selvfølge at man skulle forhandle Volkswagen da denne bil kom på markedet herhjemme efter krigen.

Børge Andreasen fortæller mange morsomme træk fra sit liv med biler og som VW-forhandler: en 87-årig dansk-amerikaner, Frede Christiansen, har således købt ikke mindre end 29 folkevogne hos ham - alle fragtet med skib til USA! Til Grønland har Børge Andreasen solgt ikke mindre end 50 stykker! Ved en frokost på Hotel Postgaarden for firmaets medarbejdere og gæster erindrede Børge Andreasen om, at Sorø Karosserifabrik og Automobilforretning havde haft forretningsforbindelse med direktør Axel Semler, Skandinavisk Motorcompagni i 55 år, "selv om han i de senere år har haft sin svigersøn, ingeniør Christian Mourier, ved sin side" - bemærkningen udløste stor munterhed, den der morede sig bedst var Mourier, gammel Sorø-dreng (S 1936). Børge Andreasens søn Mogens Bjødstrup Andreasen (R 1962) repræsenterer 3. generation i det blomstrende Sorø-firma.

Dødsfald

ERIK HENNINGSEN
9. december 1894 - 2. oktober 1974

Erik Henningsen var født i Hvalsø sogn som søn af inspektør på Katstrup Carl Peter Henningsen og Johanne Wilhelmine Wachterhausen, han udgik af 2.M 1908 blev uddannet ved landvæsenet og bestyrede i en årrække Knudsminde ved Ballerup, Landlyst og Ørsholtgaard ved Gurre. Fra 1927 til 1960 bestyrede Erik Henningsen Postfunktionærernes Rekreationshjem i Rørvig, derefter, og indtil sin død, drev han pensionatet Skovly i Rørvig.

JENS JUUL SØRENSEN
24. marts 1897 - 4. oktober 1974

Jens Juul Sørensen var født i Mariager som søn af lærer og kordegn Jens Actor Steffen Sørensen og Anna Dagmar Nissen Juul, han blev optaget i 1.G 1912, student (k) 1915, cand. theol. 1921, kordegn og ordineret medhjælper i Kongens Lyngby 1921-24, her kom hans livslange tilknytning til Østerlandsmissionen (fra 1924),

og dette hverv fulgte med, da han syv år senere (1928) drog til Bregninge som sognepræst. I tyve år indtil sin afgang var han provst og formand for menighedsråd og skolekommission. Næsten 27 år sad han i Landsforeningen af Menighedsrådsmelemmers styrelse og til sin død i styrelsen for det kirkelige udvalg for arbejde blandt hørehæmmede. Jens Juul Sørensen var medstifter af "Fraternitas Sorana" i 1919, medlem af styrelsen 1933 og formand fra 1964.

MOGENS GLUD in memoriam

Lørdag d. 19. oktober 1974 døde Mogens Glud (S 1928) på Rigshospitalet i København efter et meget langt sygeleje. Ved faderens død i 1947 stod han uventet overfor at skulle overtage slægtsgården Jensgaard og uden egentlig landbrugsuddannelse klarede han dette fremragende. Mogens hørte til de stille i samfundet og en af hans største glæder var at pleje og vedligeholde en vennekreds som i ham fandt et fast midtpunkt. Han var en glad og trofast deltager i årlige soranske sammenkomster blandt sine samtidige i Jylland. Han vil blive savnet dybt, men hans minde vil leve videre blandt os. Erik Sanders

PEER-JØRGEN HOUTH
6. oktober 1925 - 25. oktober 1974

Peer Houth var født i Rungsted som søn af direktør Sigurd Johannes Houth og Annette Levin, han blev optaget i 1.G 1942, student (m) 1945, cand. med. 1953; efter ansættelse ved forskellige hospitaler blev Houth specialist i anæsthesiologi 1960, overlæge ved Maribo sygehus' narkoseafdeling 1960-63, og overlæge ved Amts- og Bysygehuset i Grenå fra 1963. Under borgerkrigen i Nigeria-Biafra var Houth udsendt af Dansk Røde Kors.

BIRTHE FABRITIUS DE TENGNAGEL
21. juli 1928 - 14. oktober 1974

Birthe Fabritius Tegnagel var født i Sorø som datter af landsretssagfører Hans Jørgen Hansen og Karen Langkjær, hun blev optaget i 1.G 1942, student (m) 1945, cand. jur. 1953, sagfører i København 1957, landsretssagfører 1958, og fra 1969 forretningsfører for den selvstændige institution Øresundskollegiet. Da Birthe Fabritius Tegnagel havde sin første prøve-

sag, skete der det ejendommelige, at den anden klient havde engageret hendes far, lrs. H. J. Hansen, så det blev en retssag, hvor en datter havde sin far som modpart.

ARNE AXEL FRANK

24. december 1933 - 26. december 1974

Arne Frank var født i København som søn af ejendomsinspektør Axel Frank og Edith Johansen, han blev optaget i l.M 1946, realist 1951 og ansat i Københavns Handelsbank samme år, fuldmægtig 1963 og fra 1964 leder af produktionssiden ved bankens EDB-anlæg.

Soranske noter

FODBOLDORGIER

Under overskriften "Fodboldorgier på akademiet søndag" skrev Sjællands Tidende den 23.8.1974 om de traditionelle "gammelsoraner-kampe" søndag den 25. august:

Sorø Akademis baner bliver søndag rammen om et par meget traditionsrige kampe. Lige siden midten af 1930'erne har der været tradition for, at den sidste søndag i august skulle afsættes til en kamp mellem skoleholdet og et hold af gamle soranere.

Oprindelig var der kun tale om én kamp, men på "gammel-soraner-holdet" oparbejdede man den tradition, at så længe man undlod at sende afbud til årets kamp, ja så var man selvskræven også til næste års kamp. Rent faktisk var det sådan, at ingen sendte afbud med mindre, vedkommende lå på hospitalet.

Det medførte, at der blev flere og flere nyudklækkede akademister, der gerne ville men aldrig fik chancen for at spille. Til sidst resulterede det i, at de yngre år-gange i protest fik en aftale med skolen om, at der skulle spilles to kampe hvert år, en mellem de gamle "gammel-soranere" og skoleholdet samt en mellem de unge "gammel-soranere" og skoleholdet.

Men årene gik, og "de gamle" blev ældre og ældre. Til sidst blev deres neder-

lag til skoleholdet større og større. Så vedtog man, at "de gamle" skulle spille mod skolens b-hold, men "de unge" skulle tage sig af a-holdet. Sådan er det nu. På søndag spiller "de gamle" mod b-holdet kl. 14 - "de unge" mod a-holdet umiddelbart efter.

At de gamle er virkelig gamle understreges af, at alderspræsidenten er 51 år. Det er soraneren, Hans Wille-Jørgensen (1942), der imidlertid nu har meddelt sine holdkammerater, at i år er sidste gang, han stiller op. - Man skal jo holde op, mens man er på toppen. Mange soranere vil imidlertid nikke genkendende til flere af spillerne: Oscar Bjørkbom (S 1947), "Tjavs" Kristensen (S 1956), brdr. Niels (S 1955) og Olaf (S 1959) Lilleør (begge præster), Fred Andersen (S 1956) (også præst).

På de "unges" hold er flere divisions- og danmarksseriespillere, så skolens a-hold får nok at se til. Det gør b-holdet måske også, for de sidste to år har "oldingene" såmænd vundet den årlige kamp.

Der er således lagt op til en morsom eftermiddag på akademiets dejlige stadion.

... Begge kampe blev vundet af gammel-soranerne.

De "gamle" spillede mod skolens b-hold og vandt med 4-3 efter at have ført med 2-0 efter fire minutters spil. De "unge" gamle vandt med 2-0 over skolens a-hold, begge mål blev scoret i første halvleg.

A-holdet leverede for øvrigt en udmærket præstation, der lover godt for kostskoleturneringen, der starter omkring midten af september. A-holdets fiduspokal blev med overvældende flertal tildelt målmanden, Jørgen Venshøj, der var trådt til som reserve.

(Sjæll. Tid. 26.8.74)

Akademiets to fodboldhold, der leverede en storartet indsats i den traditionelle gammelsoranerkamp, spillede torsdag den 12. september på Akademiets stadion mod to hold fra Slagelse gymnasium der vandt begge træningskampene. Akademisternes a-hold tabte til Slagelse der ved pausen førte med 7-0; i anden halvleg var spillet jævnydydigt, akademisterne fik 3 mål der alle blev scoret af centreforward Per Møller, det ene på straffespark. Slagelse vandt kampen med 10-3. B-holdet tabte sin kamp med 5-9 efter en overgang at have ført med 2-0 og ved pausen med 3-2.

(Sjællands Tidende 13.9.)

Victoria-Teatret i Sorø fejrede sit 25-års jubilæum tirsdag den 17. september, i den anledning skrev Sjællands Tidende (16.9.) en morsom artikel - "Relieffet, man ser - og maleriet, man ikke ser" - om teatrets udsmykning: det farvelagte relief, af Jan Buhl (S 1937), som alle snakkede om i sin tid - man mente at genkende blandt andre rektor Hoff og Thorvald Christensen "Pomona" - og som alle lægger mærke til når man går ind i biografen, mens man vender ryggen til udsmykningen af foyerens anden ende: Knud Raaschou-Nielsens (S 1933) maleriske fantasi over filmens verden symboliseret ved en blå fugl der svæver over landskaber der spænder fra Arabien til Amerika. Bladet opfordrer læserne til at vende sig om og ikke glemme at se på maleriet med "filmens blå fugl".

Parnas-bådene's forhenværende skipper, den 80-årige Christian Nielsen i Sorø, fortæller til Sjællands Tidende (17.9.), at han elskede det sejleri og betragtede det som et lægemiddel. "Min bedste tid", siger Chr. Nielsen, der fejrede diamantbryllup den 18. september, "var de 14 år, jeg sejlede med Parnas-bådende. Tænk alle de dejlige mennesker, man har sejlet for, 14-15.000 hver sommer. Man kan ikke forstå, at det ikke kunne fortsætte, vel?" - Chr. Nielsen elskede sin båd - træbåden "Ran" - og han længtes hele vinteren efter at det skulle blive sommer, så han kunne komme ud at sejle. I 1971 sejlede Chr. Nielsen alene for Turistforeningen, det var ham der en morgen, da han var ovre at gøre træbåden klar, opdagede at det brændte på Parnas og fik tilkaldt brandvæsenet. Nu har Sorø hverken bådfart eller Parnas - sikre tider!

Memo

Soraner-frokost den første torsdag i hver måned (klokken 12/15) 1974: 5. december; 1975: 2. januar, 6. februar, 6. marts, 3. april, 1. maj, 5. juni.

NOTA BENE

"Allégade 10" lukkede uventet i slutningen af september! Indtil videre vil torsdagsfrokosterne blive celebrerede på den anden side af gaden i Rokokosalen hos "Lorry". Tilmeldelse pr. telefon er ikke nødvendig.

Aage Kragelund (S 1914), lektor i klassisk filologi, oversætter af græske og latinske forfattere, og - sidst men ikke mindst - specialist udi Holberg, har lovet at tale lidt om baronens levnedsbreve ved soranerfrokosten den 5. december. Mød talrigt frem! Her byder sig en enestående lejlighed til at høre en af vore førende (for at udtrykke det moderne) "Holberg-fans" divertere det soranske Societet.

C. C. Andersen (S 1914), rektor, specialist i alle matematiske discipliner, har lovet at tale ved soranerkosten den 2. januar 1975 om "Et liv i gymnasieskolen i og uden for Sorø". Det kan ingenlunde garanteres at C. C. vil matematisere - han ved også andet (ligeså spændende!) at berette. Mød talrigt frem! Her er en enestående lejlighed til at høre en DOBBELT-SORANER tale o: en af de lykkelige der ikke alene har været elev på Sorø Akademi (1908-14) men også lærer sammesteds (adjunkt 1925-33).

Nachspiel efter aftale.

Kongebal den 16. november.

Skolens juleferie fra den 23. december til den 5. januar 1975.

Addendum: Under Birthe Fabritius de Tengnagel (S 1945) i Soraner-Biografier 1901-1960 (5:44) mangler henvisning til Familieoversigter: LANGKJÆR (7:30).

Adresseændringer bedes meddelt til
SORANSK SAMFUND: Kassereren
Civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10
2860 Søborg
Tlf. (01) 69 11 44
Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion
Paul Rantzaу
Tyrsoakke 9, Søllerød
2840 Holte
Tlf. (01) 80 00 55

SORANERBLADET: Administration
Erik Sanders
Skadsholm
9520 Skørping
Tlf. (08) 37 19 00

Fr. Bagges kgl. Hof-Bogtrykkeri
Borgergade 6
1300 København K
Tlf. (01) 14 40 40

Lommemodel 80 D
En af mange modeller

Møller & Landschultz A/S
Krystalgade 15
1006 Kbh. K
Telefon (01) 12 82 01

Caspar Borch

Landsretssagfører

H. C. Andersens
Boulevard 38
1553 København V
(01) 12 45 67

SAAB

Salg-Service

Aut forhandler

NIELS THIELE

Automobiler
Stenløse

Telf. (03) 17 00 72

SVEGÅRDS BOGHANDEL SORØ

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 7163

THOR-VASK

NÆSTVED

TELEFON 72 25 50

Drypper vandhanen?

•gør det selv med RENYL,
der plansliber sædet.

ISENKRAM & SANITET

Renyl

T. 05 - 52 00 68

INSTALLATØR
B. Quirinus-
Jensen
Sorø
(03) 63 05 14

Advokat
HARALD QVIST
Landsretssagfører

Mødeberettiget for Højesteret

Frederiksberggade 25
(01) 12 32 64

Lrs. G. Tage Nielsens Eftf.

Sorø Akademis
I. Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 35

Skaf et nyt medlem
til
Soransk Samfund

(01) 15 44 15

E. LÜDERS-THOMSEN

Statsautoriseret Revisor

Ny adresse:

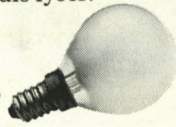
FREDERIKSGADE 9
1265 KØBENHAVN K

SorteLouis.®

Vores nye lampe er sort som natten.
Men det er ikke farven, der er det vigtigste. SorteLouis lyser.
Det gør alle lamper selvfølgelig, men lyset fra
denne lille lampe er noget helt for sig selv.

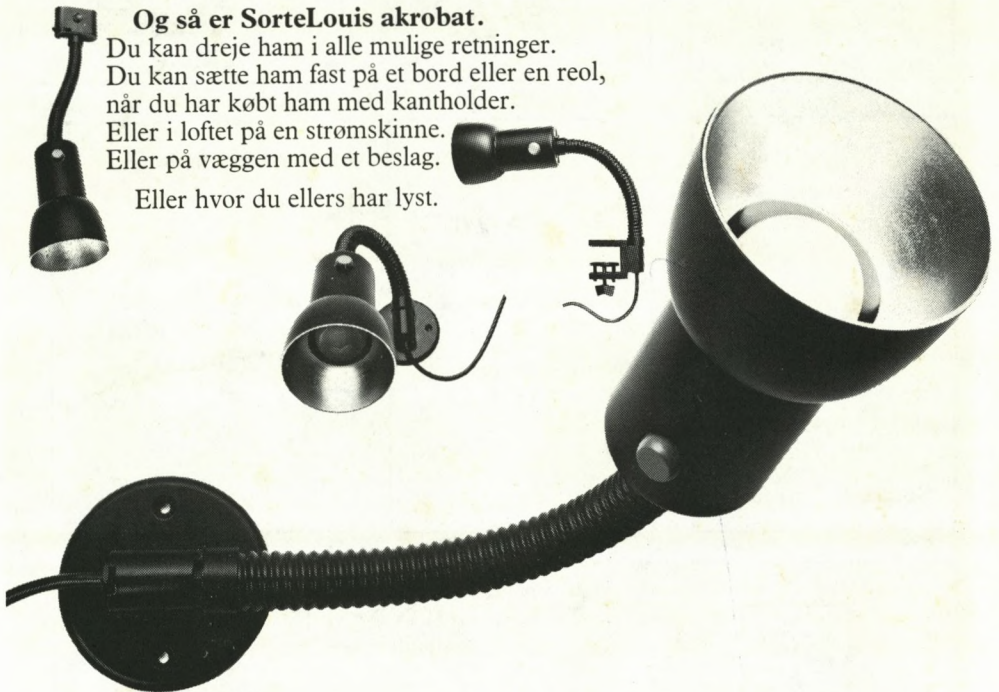
Det skyldes ganske enkelt den specielle reflektor,
som vi har udviklet hos Louis Poulsen.
Sætter du en almindelig lille 25 w pære (en mat, til lille fatning)
i SorteLouis får du tre gange mere lys igen.
En 40 w pære er max for SorteLouis,
men hvad skal du også med mere?

Og så er SorteLouis akrobat.

Du kan dreje ham i alle mulige retninger.
Du kan sætte ham fast på et bord eller en reol,
når du har købt ham med kantholder.
Eller i loftet på en strømskinne.
Eller på væggen med et beslag.

Eller hvor du ellers har lyst.

Se lampen hos din el-forhandler.

SorteLouis koster 98 kr.

Det er lidt for en lampe, der kan så meget.
At du så også sparer energi, gør jo ikke SorteLouis ringere.

Louis Poulsen & Co. A/S. Nyhavn 11
(Vi er netop blevet 100 år i år)

